

РЕШЕНИЕ

№ 28436

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7802** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано по жалба с вх. № 20299/11.06.2026 г. на М. А. М. ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Т. Л. с посочен в жалбата адрес в [населено място], [улица], ап.1 срещу решение № 178 Х/ 03.06.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № КП -01-1434/19.05.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
С жалбата са наведени доводи, че оспореното решение е неправилно поради постановяването му в противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на административно-производствените правила, и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че интервюиращият орган не се е съобразил с изискванията на чл.13, ал. 2 ЗУБ, като не е взел предвид представените нови обстоятелства, представляващи данни за продължаващи заплахи, на които жалбоподателят е подложен поради факта, че е възприеман привърженик на предишния режим на управление в С.. Твърди се допуснато нарушение на принципа на забрана за връщането (non refulemen) по чл.4, ал.3 от ЗУБ и чл.3 от ЕКПЧ, поради отказа на административния орган да допусне да се разгледа по същество последващата молба на чуждият гражданин търсещ закрила. Изложените обстоятелства са посочени като нарушение на материалния закон и основание за отмяна на обжалваното решение. В съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез процесуалния си представител адв. Л., поддържа жалбата и моли да бъде уважена.
Ответникът - Интервюиращ орган на ДАБ при МС - [населено място], чрез упълном. процесуален

представител с писмена защита оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, I отделение, 87 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

М. А. М. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № 3434 от 13.09.2024г. на РПЦ - [населено място]. На същата дата чуждият гражданин търсещ международна закрила е регистриран като М. /собствено/ А. /фамилно/ М. /бащино/, от мъжки пол, [дата на раждане] в М., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и впоследствие представен оригинален документ за самоличност - лична карта, издадена от Сирийска арабска република.

С М. А. М. е проведено интервю на 13.12.2024г. за изясняване на относимите обстоятелства и конкретните причини, поради които е напуснал страната си на произход и е подал молба за закрила в Република България.

В протокол от проведеното интервю рег. № УП 34607/13.12.2024г. са отразени изложените от сирийският гражданин факти. Жалбоподателят е посочил, че е роден и до напускането на страната си по произход е живял в [населено място], общ. М., обл. Х.. Когато напуснал родното си място, същото се контролирало от кюрдите, като селото се намирало на фронтовата линия между кюрдите и свободната сирийска армия. Обстановката, която оставил определя като тежка, липсвали хляб и вода и хората не могли да излизат от домовете си. Споделил, е че самият той е ставал свидетел на военни действия и сражения, докато ДАЕШ били в района на селото, в което живеел, през 2018г. убили много хора. Като причини поради които не би се завърнал в С. е посочил наличието на война и факта, че домът му бил разрушен. Семейството му: неговата съпруга, с която сключил религиозен брак през 2016г. и четирите им деца им останали в М.. На въпроси дали е бил арестуван в С. и дали е бил осъждан там е отговорил отрицателно, като е посочил, че не е имал и проблеми заради принадлежността си към определена етническа група в С.. Не е споменал да е имал проблеми с официалната власт в С.. Заявил е, че не е отбил задължителната си военна служба и не е бил търсен за мобилизация в армията. Според закона в С. той подлежал на задължителна служба, защото имал навършени нужните години за мобилизация. В родната си страна работил като бояджия. При напускането ѝ не е бил лично заплашван, като твърди, че не се страхувал и от войната. Семейството му също не било получавало заплахи, като нито спрямо него нито спрямо семейството му не било оказвано насилие, не е възбудено съдебно дело и не е бил арестуван. Молбата си за международна закрила подал тук в България, защото разбрал, че тук бързо може да получи закрила и да събере семейството си.

С решение № 2083/28.02.2025г., издадено от председателя на ДАБ при МС на сирийския гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут поради липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Издаденият индивидуален административен акт е обжалван от чужденеца пред Административен съд Хасково. С решение № 4384 от 28.04.2025г. по адм. дело № 735/2025г. Административен съд - Хасково е отхвърлена жалбата на чуждия гражданин срещу издаденото от председателя на ДАБ при МС решение.

Съдебният акт е обжалван пред Върховния административен съд /ВАС/, въз основа на което е образувано дело № 6631/2025г. и с окончателно Решение № 9551/10.10.2025 г. ВАС е оставил в сила решението на Административен съд – Хасково.

На 29.12.2025 г. М. А. М. е подал последваща молба регистрирана с вх. № КП- 01-8579.

Същата е мотивирал с настъпили нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход – С.. В нея е посочил, че бил заплашен от сегашните управляващи като привърженик на стария режим. В резултат на предприета офанзива от страна на бунтовническите групи в С., били превзети няколко ключови сирийски града и в крайна сметка бил установен контрол и над столицата Д.. При така създалата се ситуация, президента на С., Б. А. подал своята оставка и напуснал страната. На власт дошъл нов режим, който според всички бил създаден от терористични групи с множество обещания, но без реална основа и намерение за тяхното изпълнение. В страната имало още много привърженици на стария режим, които се организирали във военни структури и предизвиквали хаос и насилие на територията на цялата страна. Тези обстоятелства е изтъкнал като причина, която създавала за него несигурност. В България се опитвал да се интегрира в обществото като работи и учи български език.

С решение № 19Х/19.01.2026г. интервюиращ орган на ДАБ при РПЦ Х., след като е разгледал последващата молба на сирийският гражданин е отказал да допусне до производство за предоставяне на международна закрила подадената от жалбоподателя молба. М. А. М. е оспорил така издаденото решение пред Административен съд – София град. С решение № 14513 15.04.2026г. постановено по адм. дело № 1520 по описа за 2026г. на АССГ Административен съд София - град, 14-ти състав е отхвърлил оспорването по жалбата от М. А. М..

Чуждият гражданин е подал втора последваща молба за закрила регистрирана с рег. № КП-01-1434/19.05.2026г. в която се е позовал на обстоятелства, които посочва като нови относно държавата му по произход, както на нови събития от значение за личното му положение и за оценката на актуалните рискове при завръщането му в С.. Аргументи за наведените причини е посочил справка за ситуацията в С. към 07.05.2026г., като визира масова фрагментация и фактическо разпадане на държавната власт, срыв във здравната и инфраструктурна и образователна системи на страната, колапс на икономиката и настъпила хиперинфлация. В молбата е отправил искане до ДАБ при МС да бъде повторно регистриран и да му бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут.

Като доказателства към своята последваща молба М. А. М. е приложил официална справка за ситуацията в С. вх. № МД-02-182 от 07.05.2026г. на ДАБ, Дирекция „Международна дейност и проекти“, отдел „Международна дейност“.

На молителя е изпратено съобщение с рег. № УП 34607/21.05.2026г. с информация и указания на разбираем от него език, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

С оспореното Решение № 178 Х от 03.06.2026г. (л.29-32) Интервюиращ орган на ДАБ при МС, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне до разглеждане по същество последваща молба за закрила подадена от М. А. М., като е основал отказа си, че в нея чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В решението е посочено установеното в предходното производство относно чуждият гражданин, че същия не е представил релевантни към предоставянето на международна закрила мотивирани в или извън страната му на произход проблеми. Органът е оценил приложената справка като доказателствен източник относно общата ситуация в страната на произход на търсещият закрила, но е извел заключението, че сама по себе си същата не представлява нов факт или обстоятелство. Като е взел предвид, че в предходните производства водени относно жалбоподателя, информацията за сигурността в С. е била сходна с представената в процесната справка, е приел същата като актуализация на вече известни обстоятелства, а не като качествено нов факт, обуславящ нова преценка на молбата. С тези аргументи интервюиращият орган, след като е изразил съмнение относно достоверността на

заявените от сирийския гражданин нови обстоятелства е достигнал до извода, че същите са наведени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила. В решението е посочено, че са реалистични очакванията за затихване на конфликта в С. и не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие в тази територия. Констатирана е липса на лични обстоятелства, които да сочат че жалбоподателя би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личностното му положение елементи, и в заключение е прието, че при евентуално завръщане в С., М. А. М. би могъл да води нормален живот, какъвто води семейството и близките му там, които са останали да живеят в родното му място. С тези аргументи е обоснован извод, че молителят не се позовава на реални нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя: препис от решение по дело С-921 на СЕС

От ответника: Справка с вх. № МД-02-241/25.06.2026г. (л.241-246) относно общото положение в страната, актуалната политическа и икономическа обстановка и конкретно актуалната обществено-политическа обстановка в провинция Д. ал Зор., Справка с вх. № МД-02-173/29.04.2026г. относно състояние и сигурността в област Х. и информация относно отбиване на редовна военна служба и мобилизация.

От Службата на ВКБООН по делото са представени Бележки позиция на ВКБООН.

От ответника е изискана и е представена актуална справка към 29.04.2026 г. и 14.05.2026 г. относно Сирийската арабска република, съгласно която процесът по политическо стабилизиране напредва, но оставал крехък. През март 2026 г. се провели непреки избори в области като Р., за да се попълнят местата в Народното събрание, чийто състав започна да се формира още през октомври 2025 г. Интегрирането на Сирийските демократични сили (SDF) в държавните институции е в ход, но среща сериозни пречки, водещи до спорадични сблъсъци (например в К.). Икономиката бавно започва да се възстановява след вдигането на санкциите. Европейската комисия наскоро - април 2026 г. предложила пълно възобновяване на Споразумението за сътрудничество между ЕС и С. и обявила финансов пакет от 620 милиона евро за 2026 и 2027 г. за подкрепа на възстановяването. Въпреки това, основни услуги като водоснабдяване, болници и електричество оставали нарушени в цялата страна. Положително развитие е отварянето на ключови пътища, между североизточните провинции и Д., което улеснява търговията и мобилността.

Състояние на сигурността в област Х. /А./ - в края на 2025 г. и началото на 2026 г. област Х. била сцена на ескалация на насилието. Между октомври 2025 г. и януари 2026 г. избухнаха интензивни сблъсъци между силите на преходното правителство и Сирийските демократични сили /SDF/, концентрирани основно в населените с кюрди квартали Ш. М., А. и Бани З., Конфликтът приключи на 10 януари 2026 г., когато Сирийската армия поела пълен контрол над тези квартали. В резултат на боевете се стигнало до тежка хуманитарна криза, спиране на полетите от и до международното летище в Х. и масово разселване. Над 100 000 души оставали вътрешно разселени в областите-Х. и Х..

Относно отбиване на редовна военна служба и мобилизация - в С. военната служба остава задължителна. С възстановяването на контрола от страна на преходното правителство върху по-

големи части от страната, процесът по мобилизация и интеграция се активизирал. През януари 2026 г., при настъплението на правителствените сили, значителна част от арабските бойци, които преди това са били в редиците на кюрдските сили, дезертирали или се интегрирали. В районите, които преминават под държавен контрол, има съобщения за страхове сред младото население от репресии и принудителна мобилизация, както от страна на правителството, така и от отстъпващите паравоенни формирования.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че на 09.07.2026г. в имало атентат в М.- селото от което идва той. Все още съществувал конфликт между кюрдите и арабите. Никой не смее да се завърне тъй като домовете им били разрушени и нямало сигурност като нямало никаква работа и всички било поскъпнало.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на адресата си, чрез пълномощник адв. Л. на 08.06.2026 г. с представено пълномощно по делото(л.81), а жалбата, въз основа на която е образувано настоящото делото, е подадена на дата 11.06.2026г., пред Административен съд – София град. Същата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна с правен интерес от оспорването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и следователно е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № 178 Х от 03.06.2026г.е издадено от компетентен административен орган – В. И., старши експерт в Регистрационно приемателен център - [населено място], определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № РД-05-79/26.01.2026 г. на председателя на ДАБ МС (л. 36). Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 03.06.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 19.05.2026 г. на ДАБ МС, чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт и предвид горепосоченото, настоящият състав намира, че процесният акт е съставен в писмена форма, съобразно чл. 59, ал. 2 АПК, като съдържа наименование на органа, който го издава, адресат на акта, който е ясно и точно идентифициран, съдържа разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията на адресата на акта, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, както и дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В изпълнение на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК ясно и точно са посочени и обсъдени фактическите и правните основания за издаването на акта, мотиви.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Сирийският гражданин е депозирал втора последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76а и сл. ЗУБ. Тези разпоредба регламентират процедура по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Съгласно чл. 76а ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Легалната

дефиниция на понятието „последваща молба за международна закрила“ е дадена в § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, според който "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, води до извода, че нови обстоятелства са такива, свързани с личното положение на лицето или с държавата му на произход. Както правилно е преценено и в оспореното решение, по отношение на М. А. М. не се констатира да са налице нови обстоятелства, свързани с неговото лично положение. Наведените в жалбата твърдения, не променят установеното с влязло в сила решение на орган при ДАБ обстоятелство, че М. А. М. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, предпоставки за разглеждане на молбата по същество относно предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически убеждения. В разглеждания казус при направения анализ на представените по делото документи, съдът констатира, че те съдържат изчерпателна и детайлна информация за страната на произход.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. Тълкуването на тази норма налага извода, че административният орган не следва да разглежда по същество всяка последваща молба за предоставяне на международна закрила от конкретния кандидат. Това следва да стане единствено ако последният е представил нови елементи и е изтъкнал факти, имащи причинно-следствено реално отношение към правото да получи закрила, в случай, че отговаря на условията на Директива 2011/95/ЕС. Т.е. не всеки един документ, представен от кандидата с последващата молба или направено твърдение, би бил основание тя да бъде разгледана по същество, а само такива документи, които в действителност не са били известни на кандидата при подаването на първоначалната му молба и от тяхното съдържание може да се извлече вероятност кандидатът да получи закрила. Преценката на тези документи е изцяло в правомощията на административния орган, разглеждащ последващата молба. От съдържанието на последващата молба и изложените причини в нея може да се достигне до извода, че М. А. М. в действителност не е представил нови документи или не е навел нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила и даващи основание молбата му за закрила да бъде

повторно разгледана по същество.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Настоящият съдебен състав счита, че при издаването на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения и същото е постановено в съответствие с материалния закон, не се установяват и не се доказват по делото отправените в жалбата оплаквания. Фактическите и правните основания, послужили за издаването на оспорения акт, напълно се подкрепят и съответстват на доказателствата по приетата по делото административна преписка и като такива удостоверяват изложените в акта факти и обстоятелства.

Наред с това, излагането на мотиви от интервюиращия орган досежно сочените като нови обстоятелства, съдът намира, че е в съответствие с тълкуването с мотивите в решение на СЕС от 10 юни 2021 г. ЛН срещу S. van J. en V. по дело C-921/19, т. 34 и сл.: член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от Директивата, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от Директивата, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т. 58 от решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на

тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Отправените с жалбата твърдения се явяват неоснователни и недоказани предвид правилното тълкуване и прилагане на релевантната правна уредба.

Чуждият гражданин още в проведеното интервю в производството по първата му молба е посочил, че самият той не се притеснява от войната, въпреки, че е бил свидетел на извършвани военни действия, тъй като срещу него не е оказвано насилие или преследване основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на жалбоподателя в проведеното производство съгласно представената преписка. Твърденията относно това, че е възприеман като поддръжник на предишното управление са останали само заявени и неподкрепени с никакви конкретни доказателства. Жалбоподателят не е посочил и как е стигнал да този извод и от къде черпи информация за евентуално съществуваща такава заплаха спрямо неговата личност. Не е установено и същият да е бил подложен на екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота и или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба.

Наред с това тези обстоятелства са разглеждани и в предходното производство по предходна последваща молба по дело № 1520/2026 г. на АССГ.Административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция.

Видно от оспореното решение в страната по произход насилието няма повсеместен характер, като не е спорно наличието на непостоянна несигурност в отделни райони в резултат на инцидентни прояви. Съгласно събраната по делото информация от справки и становища, описани във фактическата обстановка, действащите и легитимни сили за сигурност в страната полагат необходимите усилия за възстановяване на страната и овладяване на изолирани конфликтни ситуации. Независимо от продължаващата от години несигурност, животът в С. протича нормално, с намаляващи вътрешни сътресения. Налага се извод, че граждани, които напускат страната са икономически имигранти, целящи да намерят по-добро заплащане или по добър стандарт на живот, но всъщност са налице данни за завърнали се повече от 1,5 млн. души в държавата по произход – С., по данните на ВКБООН. Има данни за широка мрежа от услуги, обществени центрове, които предоставят помощ и съдействие на завръщащите се лица.

Установява се още от приетите по делото справки, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението по дело С-465/07 от 17.02.2009 г. на СЕС по тълкуването на чл. 15, б. в/ от Директива 2004/83 ЕО /отм./. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с член 2, буква д/ от същата директива. В оспореното решение има изложени доводи в насока степента на насилие в С.. Тези извод не се променят и от представените по делото справки и становища за С. от жалбоподателя и ответника.

Следва да бъде отбелязано и че сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като интервюиращият орган или съд в случая отново отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия закрила, следва да са актуални и такива са събрани по делото.

От информацията в справките става ясно, че дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съответно не може да се счита, че със самото си присъствие в дадена провинция, съответно населено място, кандидатът ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие вследствие на въоръжения конфликт.

Позицията на ВКБООН от декември 2024 г., поддържана и в становището от април 2026 г., има характер на препоръка към държавите членки да се въздържат от принудително връщане и от постановяване на негативни решения по молби за закрила на сирийски граждани. Настоящият състав съобразява тази позиция, но намира, че тя не може да замести индивидуализираната преценка, изисквана от чл. 4 от Директива 2011/95/ЕС и от чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, нито сама по себе си да установи наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на конкретния жалбоподател, при установена извън обхвата на мобилизационния риск възрастова принадлежност.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да

допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като акта съответства и на материалния закон. С оглед на гореизложеното, съдът намира издадения административен акт за законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. М. ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., против решение № 178 Х/ 03.06.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № КП -01-1434/19.05.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: